

FILMATISERINGEN

AF

# Kaj Munks skuespil



HAVET OG MENNESKENE

I/S VESTJYSK KAJ MUNK-FILM

præsenterer

# HAVET OG MENNESKENE

efter skuespil af

**KAJ MUNK**

Drejebog og instruktion:

**SIGFRED AAGAARD**

Rollehavende:

**JENNY ØSTERGAARD**

**AASE LYKKE**

**HANS RØY**

– endvidere:

Svend Andersen, Karen Ernst, Jens Galsgaard, Andreas Holm, Mary Holm, Ernst Jensen, Einar Johansen, Herlev Kongsgaard, Emil Nørtoft, Søren Thejlade, Christen Aaberg og 100 vestjyder

Kamera, lyd og teknisk produktion:

**MAGICA FILM PRODUCTION**

Åbyhøj

Udlejning:

**obel  
Film**



*Kaj Munk*



## HANDLINGEN

I 1930 sidder filmens Alma Jensen i Klitte sogn på sit kontor og udøver sit kald: At bestemme over sognets ve og vel. Hun dikterer en stram kurs. Ingen overophedning af økonomien i Klitte sogn. Befolkningen knurrer og lystre. Men proprietær Kristensen er en led karl med egne meninger.

Lige ud af billedbøgerne kommer dumpende en ny hjælpepræst, Erik Bynke. Han tror, Klitte er et paradis. Sikken en turist. Han bliver nok klogere. Han er klodset nok til at forelske sig i Alma Jensens sympatiske datter, Gunhild, som moderen derfor i stor hast får gift med kommissen i forretningen. Til tonerne af bryllupsmarchen sværger pastor Bynke hævn over Alma Jensen.

År derefter træffer vi i Klitte sogn to totalt forandrede personer: Alma Jensen, dybt mærket af diktatorernes erhvervssygdom, indvortes tæring på grund af de usle kompromisser, magtens bevarelse kræver af dem. Og pastor Bynke, hvis sjæl er stivnet af dobbelthvervet bøddel og præst.

Havet kræver Klitte sogn som bod for dets synder.

Sognet må handle. Men sognet kan ikke handle med havet. Havet handler ikke med prangere.

Den fordum så stolte Alma Jensen gør sit livs regnskab op i en bøn til stormen og bølgerne: Kom du store, du stærke, de evig ens. Udslet os alle til hobe fra den ringeste og til mig.

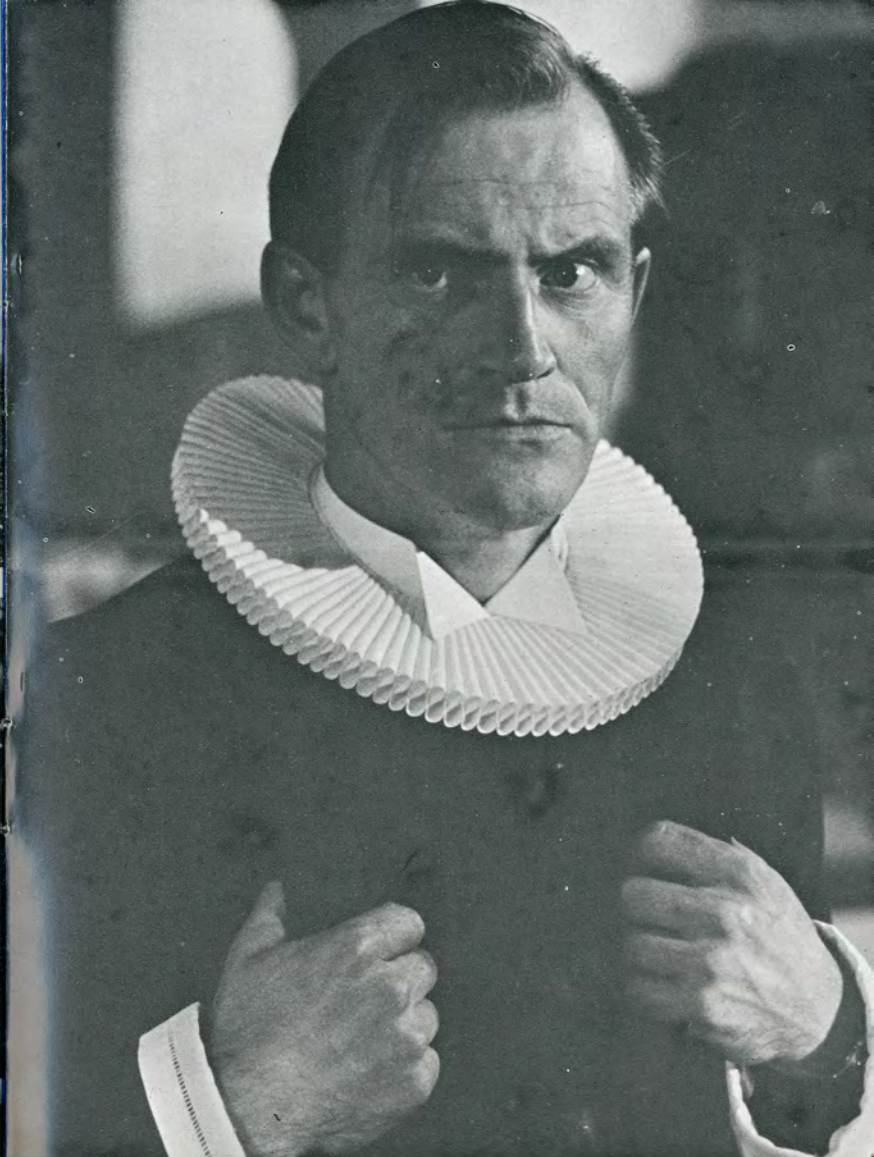
Klar scene til næste diktator.

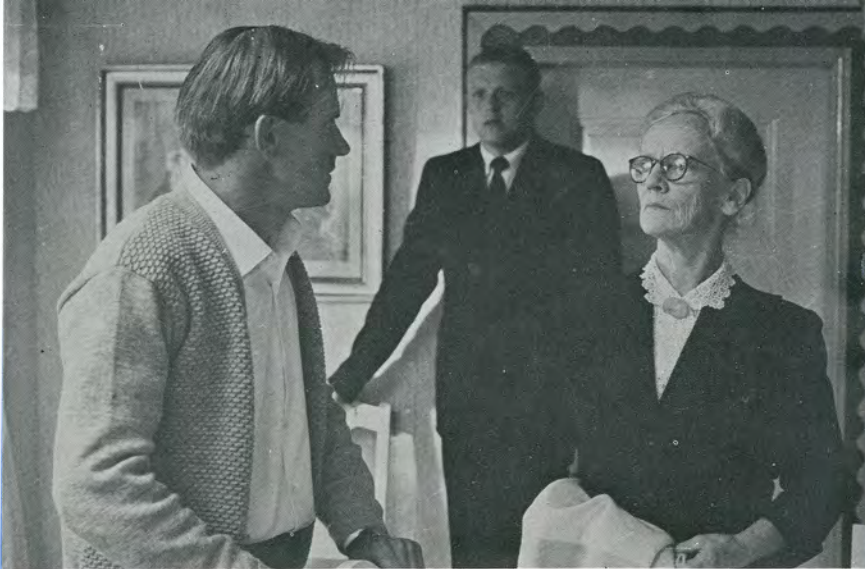
Demokrati eller diktatur?

Menneskers værk er kun vanvid.









## KAJ MUNK

Født 1898. Søn af garvmester C. E. Petersen, Maribo. Forældreløs fra sit femte år. Adopteret af husmand Peter Munk og hustru, Opager Skov. Udviste ringe evner for roelugning m.v., vidste til gengæld fra sit niende år, at han var digter.

Meget tidligt af plejemoderen udset til at blive præst. Student Nykøbing Katedralskole. Teologisk embedseksamen 1924. En måned forinden indstillet til sognepræsteembedet i Vedersø ved Vesterhavet.

Gift med gårdejerdatter Lise Jørgensen, Vedersø. Fem børn i ægteskabet. Efter gensidig tilvænningsperiode særdeles afholdt i sognet.

Ingen binding til kirkelige retninger. Intet politisk tilhørsforhold, men afgjort ikke begejstret for demokratiets praktiske formåen. Lyttede i spændt forventning til tonerne fra Italien og Tyskland i 30-erne.

Handling og beslutsomhed, det var sagen. Eneren måtte lede. Den af Gud kaldede. Men hvem er kronen voksen?

Hvad var hans eget kald?

Digter eller præst? Samfundsrevser eller opsamler af nedfaldsfrugt.

En stribe af store skikkelser jog over Nordens scener. Alle villende ét. Et eneste. Thi sjælens renhed er at ville ét. Herodes, David, Grundtvig, Brandes, Mussolini, Mor Sigbrit, Henrik d. 8., Johannes („Mit navn er Jesus af Nazareth“). Alle støttende sig til kaldet, alle tumlende i deres egne snarer, just som de troede, målet var i sigte.

Fandt han? Eller har Gud beholdt den rolle for sig selv?

9. april 1940.

Tysk besættelse. Vold og terror. Landsmænd og norske brødre i tyske udslættelseslejre. Løgn og fiduser. Præk og plattenslageri. Giv Gud en chance om søndagen. Giv pungen en chance om mandagen. Giv Fanden en chance om tirsdagen.

Kaldet?

Almægtige Gud, Vis mig det nu

Danskerne op af forløjethedens sump. Sandheden holder sig ikke i køledisk. Niels Ebbesen.

Giv æren en chance for livet.

Skudt af tyskerne den 4. januar 1944. 45 år gl.

